

Torsdagen den 16 november 2017

P8_TA(2017)0448

EU–Afrika-strategin: en satsning på utveckling

Europaparlamentets resolution av den 16 november 2017 om EU–Afrika-strategin: en satsning på utveckling (2017/2083(INI))

(2018/C 356/12)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 21 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och artikel 208 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av den globala strategin för Europeiska unionens utrikes- och säkerhetspolitik *Delade visioner, gemensamma åtgärder: Ett starkare Europa, som lades fram för Europeiska rådet vid dess möte den 28 och 29 juni 2016,*
- med beaktande av den gemensamma förklaringen av den 7 juni 2017 från parlamentet, rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, och kommissionen, om det nya europeiska samförståndet om utveckling *Vår värld, vår värdighet, vår framtid,*
- med beaktande av Förenta nationernas toppmöte om hållbar utveckling och det slutdokument som antogs av FN:s generalförsamling den 25 september 2015 *Att förändra vår värld: Agenda 2030 för hållbar utveckling,* och de 17 målen för hållbar utveckling,
- med beaktande av principerna för ansvarsfulla investeringar i jordbruket och livsmedelssystem, som utarbetades i kommittén för globalt tryggad livsmedelsförsörjning (CSF-RAI) i syfte att bidra till uppnåendet av det första och andra målet för hållbar utveckling,
- med beaktande av Addis Abeba-agendan om utvecklingsfinansiering från 2015,
- med beaktande av Parisavtalet om klimatförändring från 2015,
- med beaktande av Africa Action-toppmötet som hölls den 16 november 2016 för att befästa den afrikanska dimensionen av COP 22,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 februari 2016 om EU:s handlingsplan mot olaglig handel med vilda djur och växter (COM(2016)0087),
- med beaktande av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 ⁽¹⁾ (nedan kallat *Cotonouavtalet*), och dess reviderade versioner från 2005 och 2010,
- med beaktande av den gemensamma strategin EU–Afrika, som antogs av afrikanska och europeiska stats- och regeringschefer vid toppmötet i Lissabon den 9 december 2007, och av de två handlingsplaner som antogs i Accra i oktober 2007 (för perioden 2008–2010) och Tripoli i november 2010 (för perioden 2011–2013),
- med beaktande av slutsatserna från det fjärde toppmötet mellan EU och Afrika som hölls i Bryssel den 2 och 3 april 2014, den färdplan som fastställer mötesformatet (Kairo-formatet) och områdena för samarbete mellan de två kontinenterna för perioden 2014–2017 och EU:s och Afrikas förklaring om migration och rörlighet,
- med beaktande av Agenda 2063, som Afrikanska unionen (AU) antog i maj 2014,

⁽¹⁾ EUT L 317, 15.12.2000, s. 3.

Torsdagen den 16 november 2017

- med beaktande av rapporten om utkastet till rekommendationer om den institutionella reformen av Afrikanska unionen *The Imperative to Strengthen our Union*, utarbetad av Paul Kagamé,
- med beaktande av det tredje interkontinentala forumet för det civila samhället som hölls i Tunis den 11–13 juli 2017, där man begärde att ett större deltagande från organisationer och privatpersoner i det civila samhället ska ges en central plats i EU–Afrika-strategin,
- med beaktande av det gemensamma meddelandet från kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik av den 7 juni 2017 *En strategi för resiliens i EU:s yttre åtgärder* (JOIN(2017)0021),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1601 av den 26 september 2017 om inrättande av Europeiska fonden för hållbar utveckling (EFHU), EFHU-garantin och EFHU-garantifonden ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens förslag av den 5 juli 2016 till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 230/2014 om inrättande av ett instrument som bidrar till stabilitet och fred (COM(2016)0447),
- med beaktande av det gemensamma meddelandet från kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik av den 22 november 2016 *Ett förnyat partnerskap med länderna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet*, (JOIN(2016)0052),
- med beaktande av de olika meddelandena från kommissionen om förbindelserna mellan EU och Afrika, särskilt meddelandena av den 27 juni 2007 *Från Kairo till Lissabon – Det strategiska partnerskapet* (COM(2007)0357), av den 17 oktober 2008 *Ett år efter Lissabon: Det praktiska genomförandet av partnerskapet Afrika–EU* (COM(2008)0617) och av den 10 november 2010 om konsolidering av förbindelserna mellan EU och Afrika: 1,5 miljarder människor, 80 länder, två världsdelar, en framtid (COM(2010)0634),
- med beaktande av det gemensamma meddelandet till Europaparlamentet och rådet från kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik av den 4 maj 2017 *Förnyad kraft åt partnerskapet mellan Afrika och EU* (JOIN(2017)0017) och rådets slutsatser om ärendet av den 19 juni 2017,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om förbindelserna mellan EU och Afrika och AVS-länderna, särskilt resolutionen av den 4 oktober 2016 om framtiden för förbindelserna mellan AVS och EU efter 2020 ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 september 2016 om EU:s förvaltningsfond för Afrika: konsekvenserna för utvecklingsbistånd och humanitärt bistånd ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 7 juni 2016 om EU-rapporten om en konsekvent politik för utveckling 2015 ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 22 november 2016 om ökning av utvecklingssamarbetets effektivitet ⁽⁵⁾,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utveckling och yttrandena från utskottet för utrikesfrågor, utskottet för internationell handel och utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0334/2017), och av följande skäl:

⁽¹⁾ EUT L 249, 27.9.2017, s. 1.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0371.

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0337.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0246.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0437.

Torsdagen den 16 november 2017

- A. Europeiska unionens förbindelser med de afrikanska länderna är historiskt rotade, och våra öden är nära kopplade till varandra. EU är Afrikas viktigaste partner på ekonomi- och handelsområdet och i fråga om utveckling, humanitärt bistånd och säkerhet.
- B. Partnerskapet mellan Afrika och EU behöver försees med en ny vision som återspeglar den politiska, ekonomiska, miljömässiga och sociala utvecklingen på båda kontinenter. Vi måste anpassa oss till nya aktörer på den internationella arenan – till exempel Kina – och gå mot ett förstärkt, moderniserat och mer politiskt partnerskap som är inriktat på att försvara våra viktigaste gemensamma intressen.
- C. Förbindelserna mellan EU och Afrika ska bygga på principerna om ömsesidig förståelse och ömsesidigt intresse samt på delade gemensamma värderingar inom ramen för ett ömsesidigt partnerskap.
- D. Förbindelserna mellan EU och Afrika grundar sig på olika rättsliga instrument och politiska strategier, och det är viktigt att öka samverkans effekterna och samstämdheten mellan dem för att göra partnerskapet mer effektivt och hållbart.
- E. Cotonouavtalet mellan 79 AVS-länder, varav 48 är länder i Afrika söder om Sahara, och EU är det viktigaste partnerskapet mellan EU och Afrika. EU har också upprättat förbindelser med afrikanska länder som inte är parter i Cotonou-avtalet. AVS-EU-partnerskapet inrättades när AVS-länderna ännu inte hade upprättat sina nuvarande regionala och kontinentala samarbetsstrukturer. Uppkomsten av AU 2003 och den gemensamma strategin EU-Afrika 2007 gör det nödvändigt att effektivisera de olika politiska ramarna mellan EU och Afrika. Målet att "behandla Afrika som en enhet" uttrycks tydligt i inledningen till den gemensamma strategin EU-Afrika.
- F. EU samarbetar med de afrikanska länderna i en politisk och institutionell dialog som förs framåt genom toppmötena mellan EU och Afrika, den mellanstatliga organisationen Unionen för Medelhavsområdet och samarbetsorganen inom ramen för AVS-EU-samarbetet, inklusive på parlamentsnivå genom den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen, EU:s delegation till den parlamentariska församlingen för unionen för Medelhavsområdet och Panafrikanska parlamentet.
- G. Elfte europeiska utvecklingsfonden (EUF) har en budget på 30,5 miljarder EUR, av vilka 900 miljoner EUR är avsatta för den fredsbevarande resursen för Afrika och 1,4 miljarder EUR ska användas för EU:s förvaltningsfond för Afrika. Mer än 5 miljarder EUR har gått till att täcka afrikanska länders behov inom ramen för det europeiska grannskapsinstrumentet, och 845 miljoner EUR har avsatts till det panafrikanska programmet inom instrumentet för utvecklingssamarbete för att genomföra den gemensamma strategin EU-Afrika.
- H. Nästa toppmöte mellan AU och EU, som ska hållas i Abidjan den 29 och 30 november 2017 på temat "Investeringar i ungdomen", är en möjlighet att inrätta, stödja och utveckla ekonomiska förhållanden där det råder verklig jämlikhet mellan partner som önskar försvara viktiga gemensamma intressen.
- I. Den nya gemensamma strategin EU-Afrika måste ingå i det framtida avtal som ska ersätta Cotonouavtalet.
- J. EU är en mångårig partner och en viktig garant för säkerheten på den afrikanska kontinenten, som är ett ämne av största vikt. Säkerheten och en hållbar tillväxt på den europeiska kontinenten är i hög grad och direkt beroende av stabiliteten och utvecklingen på den afrikanska kontinenten och vice versa.
- K. Ett konstant stöd för ett effektivt genomförande av den afrikanska freds- och säkerhetsstrukturen samt engagemanget från EU, AU och andra internationella aktörer på plats i Afrika är mycket viktigt för utvecklingen och stabiliteten på den afrikanska kontinenten.
- L. Migration har en framträdande plats i den globala strategin för EU:s utrikes- och säkerhetspolitik och utgör en prioriterad fråga i EU:s yttre förbindelser, inklusive i dess förbindelser med Afrika. Afrika och Europa har ett gemensamt intresse och ansvar för migration och rörlighet, inklusive i arbetet med att bekämpa människohandel och

Torsdagen den 16 november 2017

människosmuggling, och migrationen kan hanteras enbart med globala lösningar som bygger på solidaritet, delat ansvar, respekt för migranters rättigheter och folkrätten samt en effektiv användning av instrument för utvecklingssamarbete.

- M. Mer än 218 miljoner människor lever i extrem fattigdom i Afrika. Den andel av befolkningen som lever i extrem fattigdom i länderna i Afrika söder om Sahara minskade från 56 procent 1990 till 43 procent 2012. 33 av de 47 minst utvecklade länderna är belägna på den afrikanska kontinenten, vilket gör partnerskapet mellan EU och Afrika till ett viktigt verktyg för att genomföra 2030-agendan för hållbar utveckling och uppnå målen för hållbar utveckling, framför allt utrotningen av fattigdom.
- N. I Afrika beräknas behovet av infrastruktur uppgå till ett värde av 75 miljarder EUR per år, konsumtionsmarknadens värde förväntas uppgå till 1 000 miljarder US-dollar 2020, utländska direktinvesteringar förväntas öka stadigt till uppskattningsvis 144 miljarder US-dollar 2020 och befolkningen uppgår nu till 1 miljard människor.
- O. Den afrikanska exporten domineras fortfarande av obearbetade produkter, och en stor del av dessa exportprodukter omfattas av system för handelsförmåner. Fritt marknadstillträde för de flesta afrikanska produkter stärker de afrikanska ländernas kapacitet, konkurrenskraft och deltagande på världsmarknaderna om det åtföljs av bland annat strategier som syftar till varaktigt hållbar industrialisering och landsbygdsproduktivitet som viktiga vägar för utveckling.
- P. Demografiska trender måste beaktas, med tanke på att Afrikas befolkning enligt vissa beräkningar kan komma att uppgå till 2,5 miljarder 2050, varav de flesta är unga människor, medan Europa förväntas ha en betydligt äldre befolkning. Det är därför mycket viktigt att miljontals arbetstillfällen skapas och att vi bidrar till och stöder kvinnors och unga människors egenmakt, särskilt genom utbildning, tillgång till hälso- och sjukvård och vidareutbildning på den afrikanska kontinenten.

Förstärkt politisk dialog mellan EU och Afrika: en förutsättning för ett förnyat strategiskt partnerskap

1. Europaparlamentet tar del av det nya meddelandet om förnyad kraft åt partnerskapet mellan Afrika och EU, som syftar till att ge ny kraft åt partnerskapet mellan Afrika och EU för att stärka och fördjupa det i riktning mot välbefinnande och stabilitet på de två kontinenterna, i enlighet med de åtaganden som gjordes i samband med anslutningen till målen för en hållbar utveckling, det nya europeiska samförståndet om utveckling, som tjänar som en uppsättning riktlinjer för den europeiska utvecklingspolitiken, den globala strategin för EU:s utrikes- och säkerhetspolitik samt Agenda 2063.
2. Europaparlamentet påminner om att Afrika är en viktig strategisk partner för EU, och anser att förbindelserna mellan EU och AU måste intensifieras genom en reviderad och utvidgad dialog som omfattar principerna om öppenhet och goda styrelseformer, så att man kan få till stånd en situation som gynnar båda parter och ett jämlikt och hållbart samarbete för att bemöta gemensamma utmaningar och säkra gemensamma fördelar, samtidigt som principen om egenansvar säkerställs och de särskilda omständigheterna och utvecklingsnivån i varje partnerland beaktas.
3. Europaparlamentet begär att det framtida partnerskapet ska inriktas på de prioriterade områden som både AU och EU har identifierat, till exempel
 - ekonomisk utveckling (via handel, ekonomiska partnerskapsavtal, ökad regional integration, ekonomisk diversifiering, hållbar industrialisering och skapande av arbetstillfällen av hög kvalitet),
 - goda styrelseformer, inklusive mänskliga rättigheter,
 - mänsklig utveckling via offentliga tjänster som täcker grundläggande behov, såsom utbildning, hälsa, tillgång till vatten och sanitet, jämställdhet, vetenskap, teknik och innovation,

Torsdagen den 16 november 2017

— säkerhet och kampen mot terrorism,

— migration och rörlighet,

— miljö – inbegripet klimatförändringar.

4. Europaparlamentet påminner om att budgetstöd är det bästa sättet att genomföra anslag på, eftersom det ger förvaltningar möjlighet att fastställa behov och prioriteringar. Parlamentet påminner om att allmänt och sektorsspecifikt budgetstöd gör det möjligt att stödja utvecklingsstrategier och säkerställa största möjliga utnyttjande.

5. Europaparlamentet ser positivt på att huvudtemat för det femte toppmötet mellan EU och AU, som ska hållas i Elfenbenskusten i november 2017, är Ungdomar, med tanke på temats betydelse för båda kontinenters framtid.

6. Europaparlamentet påminner om den betydelse och effektivitet som kännetecknar AVS–EU-samarbetet och de resultat som har uppnåtts på utvecklingsområdet. Parlamentet betonar att denna rättsligt bindande ram måste upprätthållas efter 2020. Parlamentet framhåller att samarbetet behöver intensifieras och dess regionala dimension utvecklas, även genom ett utökat samarbete med AU, de regionala ekonomiska gemenskaperna och andra regionala organisationer. Parlamentet efterfrågar ett mer strategiskt, pragmatiskt, omfattande och strukturerat förhållningssätt till politisk dialog vid förhandlingarna om det avtal som ska ersätta Cotonouavtalet.

7. Europaparlamentet begär att den parlamentariska dimensionen av AVS–EU-samarbetet ska förstärkas. Parlamentet betonar att den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen är ett unikt forum för interaktion som spelar en central roll i arbetet för att stärka demokratin, rättsstatsprincipen och respekten för mänskliga rättigheter.

8. Europaparlamentet understryker att översynen av den europeiska grannskapspolitiken erbjuder möjligheter att förbättra samordningen av grannskapspolitiken och politiken för övriga afrikanska länder genom inrättandet av utökade samarbetsramar om regionala frågor som exempelvis säkerhet, energi och till och med migration.

9. Europaparlamentet bekräftar att det inom ramen för partnerskapet Afrika–EU behövs en samordnad strategi mellan EU:s medlemsstater och mellan EU och medlemsstaterna, såsom föreskrivs i artikel 210 i EUF-fördraget. Parlamentet påminner också om att respekten för EU:s princip om en konsekvent politik för utveckling är nödvändig såväl i europeiska som i afrikanska strategier och initiativ om målen för hållbar utveckling ska kunna uppnås.

10. Europaparlamentet begär att principen om en konsekvent politik för utveckling ska integreras fullt ut i EU:s handelsförbindelser med Afrika, vilket innebär att rättsligt bindande klausuler om handel och hållbar utveckling införs i alla EU:s handelsavtal med afrikanska länder, i linje med kommissionens åtagande i strategin "Handel för alla".

11. Europaparlamentet framhåller på nytt hur viktigt det är att medlemsstaterna fullgör sitt åtagande att avsätta 0,7 procent av BNP till offentligt utvecklingsbistånd för att stärka samarbetet med Afrika.

12. Europaparlamentet delar viljan att fördjupa allianser mellan EU och Afrika för att ta itu med frågor om global styrning. Parlamentet framhåller i detta avseende att dialogen med AU behöver stärkas och dess finansiella oberoende säkerställas, i enlighet med finansieringsbeslutet från Kigali, genom att dess beroende av extern finansiering minskas. Parlamentet tar del av förslagen i rapporten från Paul Kagamé som syftar till att stärka AU för att ge ny kraft åt den politiska afrikanska integrationen.

13. Europaparlamentet framhåller den roll som det civila samhället spelar, inklusive icke-statliga organisationer, religiösa organisationer, ungdoms- och kvinnorättsorganisationer, privata sektorn, fackföreningar, parlamentariska församlingar, lokala myndigheter och diasporan, var och en med sina egna särdrag – när det gäller att konsolidera den politiska dialogen mellan EU och Afrika för att säkerställa ett partnerskap som sätter människan i centrum.

Torsdagen den 16 november 2017

14. Europaparlamentet betonar att det civila samhället i högre grad måste delta i partnerskapet Afrika–EU så att dess kapacitet stärks, särskilt genom att expertkunskaper överförs och genom att dess deltagande i utformningen och genomförandet av relevanta reformer och strategier säkerställs. Parlamentet anser att det civila samhällets deltagande är mycket viktigt för den offentliga ansvarsskyldigheten. Parlamentet stöder de olika plattformar som inrättas för att göra det civila samhället till en central aktör i partnerskapet, särskilt det gemensamma årliga forumet som syftar till att genomföra färdplanen för EU och Afrika. Parlamentet beklagar dock att forumet aldrig har hållits och uppmanar EU och AU att omedelbart tillföra de finansiella och politiska medel som behövs för att säkerställa att alla aktörer kan delta i partnerskapet på ett meningsfullt sätt, inklusive inom ramen för detta femte toppmöte mellan AU och EU.

Uppbyggnad av stater och samhällen med större resiliens till fördel för alla människor, särskilt ungdomar, i syfte att uppfylla målen för hållbar utveckling

15. Europaparlamentet anser att man måste göra resiliens – i alla dess fem dimensioner – till en viktig del i den nya EU–Afrika-strategin.

Politisk resiliens

16. Europaparlamentet betonar att det är viktigt att främja goda styrelseformer, demokrati, rättsstatsprincipen och respekt för mänskliga rättigheter, men att man också måste vidta åtgärder för att bekämpa korruption på båda kontinenter, eftersom de är essentiella delar av en hållbar utveckling.

17. Europaparlamentet uppmanar därför till en uppriktig dialog med alla parter som bygger på ömsesidig respekt och som handlar om att göra dessa värden och principer till en viktig del av samarbetet, framför allt genom att göra utvecklingsbiståndet villkorligt av att de respekteras till fullo.

18. Europaparlamentet betonar att det är ytterst viktigt att man med större beslutsamhet tar itu med utmaningarna med samhällsstyrningen på båda kontinenter för att skapa rättvisare, stabilare och säkrare samhällen. Parlamentet understryker att mänskliga rättigheter och samhällsstyrning även fortsättningsvis måste upprätthållas och främjas på grundval av befintliga internationella rättsliga instrument, lagar, principer och mekanismer, inklusive i afrikanska regionala samhällsstyrningsorgan såsom Afrikanska stadgan om mänskliga och folkens rättigheter och dess protokoll, Afrikanska stadgan om demokrati, val och samhällsstyrning, Afrikanska kommissionen för mänskliga och folkens rättigheter och Afrikanska domstolen för mänskliga och folkens rättigheter, för att stärka egenansvaret.

19. Europaparlamentet påminner om hur viktig Internationella brottmålsdomstolen är för att bekämpa straffrihet och värna om värdena fred, säkerhet, jämlikhet, rättvisa och kompensation som den är ett verktyg för. Parlamentet uppmanar Europeiska unionen och de afrikanska staterna att fortsätta stödja Romstadgan och Internationella brottmålsdomstolen. Parlamentet uppmanar med kraft alla signatärer av Romstadgan att ratificera den så snart som möjligt.

20. Europaparlamentet stöder anordnandet av en gemensam konferens på hög nivå mellan AU och EU om valprocesser, demokrati och samhällsstyrning i Afrika och Europa, och begär att Europaparlamentet, Panafrikanska parlamentet, den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen och den parlamentariska församlingen för unionen för Medelhavsområdet ska involveras till fullo. Parlamentet begär att kopplingarna mellan de olika församlingarna ska stärkas i syfte att främja samverkans effekter och samstämdheten i gemensamma åtgärder.

Säkerhetsmässig resiliens

21. Europaparlamentet upprepar att säkerhet och utveckling är nära förbundna med varandra. Parlamentet påpekar att man i högre grad behöver integrera säkerhetsfrågor och utvecklingsmål för att ta itu med de specifika problemen med instabila stater och främja stater och samhällen med större resiliens. Parlamentet konstaterar att detta bör göras genom särskilda instrument och ytterligare finansiering.

22. Europaparlamentet efterlyser ett närmare samarbete mellan EU och Afrika på området för säkerhet och rättvisa med avseende på den internationella rättsliga ramen i syfte att utifrån ett helhetsperspektiv ta itu med problem och bättre bekämpa organiserad brottslighet, människohandel och smuggling, särskilt när det gäller barn, och terrorism. Parlamentet anser att de åtgärder som EU vidtar bör samverka med de strategier som antas av de afrikanska länderna, särskilt de som avser fred och säkerhet i Agenda 2063.

Torsdagen den 16 november 2017

23. Europaparlamentet betonar att EU, AU, regionala organisationer och andra relevanta politiska aktörer i Afrika behöver samarbeta på säkerhetsområdet för att öka utvecklingsländernas kapacitet, reformera deras säkerhetssektorer och stödja verksamhet på området för avvapning, demobilisering och återanpassning (DDR) av före detta stridande.

24. Europaparlamentet påminner om att terrorismen är ett globalt hot som påverkar regional fred och stabilitet, hållbar utveckling och inre säkerhet, och som måste bekämpas på ett samordnat sätt av nationella förvaltningar, regionala och internationella organisationer och europeiska byråer. Parlamentet begär ett förstärkt samarbete inom ramen för EU–Afrika-strategin som syftar till att förhindra straffrihet och främja rättsstatsprincipen och utbyggnaden av polis- och rättsväsendets kapacitet för att underlätta utbytet av information och bästa praxis samt förebygga, motverka och bekämpa finansieringen av terrorism och organiserad brottslighet och väcka åtal mot dem. Parlamentet noterar att strategin mot terrorism också bör inbegripa åtgärder för att främja interreligiös dialog och förhindra radikalisering i Afrika och Europa, särskilt bland unga människor, som leder till våldsam extremism.

25. Europaparlamentet betonar att de olika uppdrag och insatser som EU genomför i Afrika har stor betydelse. Parlamentet välkomnar inrättandet av den gemensamma G5 Sahel-styrkan. Parlamentet begär att europeiska freds- och säkerhetsinsatser ska intensifieras i samarbete med afrikanska och internationella partner och att arbetet med att göra den afrikanska freds- och säkerhetsstrukturen helt operativ ska stödjas. Parlamentet efterlyser ett inledande EU-bidrag till AU:s fredsfond för verksamhet som faller inom ramen för "medling och diplomati".

Miljömässig resiliens

26. Europaparlamentet påminner om att Afrika är särskilt utsatt för effekterna av klimatförändringarna. Parlamentet anser att EU måste utveckla en strategisk metod för att bygga upp klimatresiliens samt stödja afrikanska länder, särskilt de minst utvecklade länderna, i deras arbete med att minska växthusgasutsläpp och anpassa sig. Parlamentet understryker att klimatförändringarna mångfaldigar riskerna för konflikter, torka, svält och migration, vilket visas av den senaste svältkatastrofen i Sydsudan, Nigeria och Somalia. Parlamentet påminner i detta sammanhang om att EU absolut måste främja och respektera det åtagande som gjordes i Paris 2015 om att anslå 100 miljarder US-dollar till utvecklingsländerna fram till 2020. Parlamentet efterlyser nya former av samarbete mellan EU och Afrika för att minska hindren för finansiering och tekniköverföring.

27. Europaparlamentet betonar att Afrika har en rik och mångskiftande naturlig miljö. Parlamentet begär att skyddet av den biologiska mångfalden ska sättas i centrum på AU:s och EU:s politiska dagordning. Parlamentet begär att EU–Afrika-strategin ska samverka med prioriteringarna i EU:s handlingsplan mot olaglig handel med vilda djur och växter samt skydda naturarvet och, i synnerhet, naturparker.

28. Europaparlamentet vill se att större investeringar görs på området för förnybar energi och cirkulär ekonomi för att ytterligare stimulera åtgärder som bidrar till respekten för miljön och skapar arbetstillfällen. Parlamentet påminner om att tillgången till överkomlig, pålitlig, hållbar och modern energi för alla är avgörande för tillgodoseendet av grundläggande mänskliga behov, mycket viktig för alla former av ekonomisk verksamhet och en av de främsta drivkrafterna för utveckling. Parlamentet efterlyser fortsatt EU-stöd till initiativet för förnybar energi i Afrika, och välkomnar kommissionens förslag om att inleda ett nytt forsknings- och innovationspartnerskap mellan EU och Afrika om klimatförändringar och hållbar energi.

29. Europaparlamentet uppmanar partnerskapet mellan Afrika och EU att fokusera på jordbruk och livsmedelsförsörjning i ett långsiktigt perspektiv och att främja samverkans effekter mellan livsmedelsförsörjning och klimatåtgärder. Parlamentet uppmanar med kraft EU att i detta sammanhang öka sitt stöd till hållbart jordbruk, skogsjordbruk och agroekologiska metoder som respekterar traditionell markanvändning och säkerställer tillgång till mark, vatten och fria sorter av utsäde. Parlamentet uppmanar dessutom EU att hjälpa småskaliga producenter/jordbrukare och boskapskötare att uppnå livsmedelstrygghet genom att bygga upp och investera i infrastruktur i linje med CFS principer för ansvarsfulla investeringar i jordbruket och livsmedelssystem och att stödja inrättandet av kooperativ. Parlamentet framhåller också den kapacitet och erfarenhet som organisationer i det civila samhället har förvärvat på lokal nivå i fråga om hållbart jordbruk.

Torsdagen den 16 november 2017

30. Europaparlamentet välkomnar EU:s initiativ med krav på bättre förvaltning av och en mer transparent handel med naturresurser. Parlamentet anser att hållbar förvaltning av och handel med naturresurser, såsom mineraler, timmer och vilda djur och växter skulle möjliggöra för resursrika länder och deras befolkningar att ytterligare dra nytta av dem. Parlamentet påminner om att man enligt EU:s lagstiftning om konfliktmineraler behöver införa åtföljande åtgärder enligt ett integrerat tillvägagångssätt som uppmanar till tillämpning av internationella standarder för tillbörlig aktsamhet, enligt OECD:s riktlinjer. Parlamentet begär att EU och Afrika ska ta fram en gemensam stadga om hållbar förvaltning av naturresurser.

Ekonomisk resiliens

31. Europaparlamentet anser att en stabil rättslig och institutionell miljö och en sund ekonomi är avgörande faktorer för att säkerställa konkurrenskraft, investeringar, skapande av arbetstillfällen, en högre levnadsstandard och hållbar tillväxt. Parlamentet betonar i detta sammanhang att information om bolagsrätt måste göras mer tillgänglig online. Parlamentet påminner om att ekonomisk tillväxt utan en opartisk stat inte systematiskt garanterar social utveckling eller framsteg och insisterar på att man måste se till att välståndet omfördelas, att medborgarna tillhandahålls tjänster och att lika möjligheter förbättras.

32. Europaparlamentet efterlyser ett större samarbete mellan den europeiska och den afrikanska privata sektorn och en koncentration av investeringar, särskilt genom offentlig-privata partnerskap, på grundval av en strikt etisk kod och av principerna om socialt ansvar, i nyckelsektorer som exempelvis

- hållbar energi inklusive tillgång till elektricitet för alla,
- grundläggande infrastruktur, framför allt i transportsektorn, inklusive inom sjötransportsektorn,
- hållbar användning av naturresurser.
- hållbart jordbruk,
- den "blå ekonomin" – bland annat sjöfartsindustrin,
- forskning, vetenskap, teknik och innovation, såväl om ämnen av gemensamt intresse som om sådana ämnen som särskilt påverkar den ena kontinenten, till exempel fattigdomsrelaterade och försummade sjukdomar,
- digitalisering som en viktig faktor för att säkerställa att den afrikanska ekonomin utvecklas, och för att koppla samman människor,

33. Europaparlamentet betonar att regional integration driver ekonomisk utveckling och är en nödvändighet i en globaliserad värld. Parlamentet begär att syd-syd-samarbetet ska stödjas på ett sätt som återspeglar den gradvisa omvandlingen av den afrikanska kontinenten. Parlamentet stöder inrättandet av ett kontinentalt frihandelsområde i Afrika samt målet att öka handeln inom Afrika till 50 procent fram till 2050. Parlamentet påminner också om de utvecklingsutsikter som erbjuds genom ekonomiska partnerskapsavtal och handelsavtal mellan EU och afrikanska länder, som möjliggör främjandet av hållbar utveckling, mänskliga rättigheter och rättvis och etisk handel. Parlamentet betonar att man behöver tillhandahålla ursprungsregler som stöder utveckling, effektiva skyddsklausuler, asymmetriska liberalisering-splaner, skydd av nyetablerade industrier och förenklade och öppnare tullförfaranden. Parlamentet påminner om att ekonomiska partnerskapsavtal är avsedda att hjälpa AVS-länderna att utvidga sina marknader, uppmanar till handel med varor och stimulera investeringar, och att de syftar till ett långsamt, gradvis och asymmetriskt öppnande av handeln med varor mellan EU och AVS-länderna.

34. Europaparlamentet begär att handelsavtal ska vara transparenta och att alla aktörer, inbegripet det civila samhället i de berörda länderna, genom formella samråd ska delta till fullo i framtida förhandlingar och i genomförandet av avtal som det för närvarande förhandlas om.

35. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att i högre grad samordna sina program för handelsbistånd och att öka samverkans effekterna med sina strategier för investeringar i Afrika. Parlamentet begär dessutom att de ska öka sina finansiella åtaganden för Aid For Trade, tekniskt stöd och initiativ för kapacitetssuppleering, som är mycket viktiga för afrikanska länder, särskilt de minst utvecklade länderna.

Torsdagen den 16 november 2017

36. Europaparlamentet påminner om att den privata sektorn, från mikroföretag och små och medelstora företag till kooperativ och multinationella företag, spelar en viktig roll i skapandet av nya arbetstillfällen och i utvecklingsprocessen, och att den bidrar till att finansiera denna process. Parlamentet framhåller den särskilda roll som små och medelstora företag och små familjeägda företag spelar, och begär att individuella initiativ ska stödjas. Parlamentet välkomnar i detta avseende inrättandet av Europeiska fonden för hållbar utveckling, som bör syfta till att stödja den privata sektorn i afrikanska länder, särskilt lokala företag och små och medelstora företag i instabila länder, och därmed främja investeringar och skapande av varaktigt arbete, särskilt för kvinnor och unga människor.

37. Europaparlamentet påminner om de skyldigheter som den privata sektorn har enligt FN:s och OECD:s riktlinjer, och uppmanar åter EU:s och AU:s medlemsstater att på ett konstruktivt sätt delta i FN:s mellanstatliga arbetsgrupp för transnationella företag och andra företag med avseende på mänskliga rättigheter för att verka för inrättandet av ett internationellt bindande fördrag som utgår ifrån FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter, om hur företag fullgör skyldigheter på människorättsområdet och skyldigheter avseende sociala, arbetsrättsliga och miljömässiga standarder.

38. Europaparlamentet framhåller behovet av att skapa anständiga arbetstillfällen och koppla dem till investeringar, vilket bör göras inom ramen för partnerskapet mellan Afrika och EU. Parlamentet begär att man följer ILO:s normer i detta avseende. Parlamentet betonar att samspelet mellan sociala, ekonomiska och institutionella personer är viktigt, och begär att den roll som arbetsmarknadsparterna spelar ska stärkas genom att den sociala dialogen görs mer effektiv på alla relevanta nivåer, vilket främjar kollektivförhandlingar.

39. Europaparlamentet beklagar att cirka 50 miljarder US-dollar – mer än det årliga officiella utvecklingsbiståndet (ODA) – försvinner ut ur Afrika varje år genom olagliga finansiella flöden, eftersom detta undergräver insatser för att mobilisera inhemska intäkter. Parlamentet uppmanar därför båda parter att

- skapa effektiva verktyg för att bekämpa skatteundandragande, skattebedrägeri och korruption, inklusive genom att ge allmänheten insyn i vem som är den verkliga ägaren av juridiska personer, trustar och liknande arrangemang,
- främja principerna för ansvarsfulla investeringar, som stöds av FN,
- stödja initiativ för att göra system för förvaltning av de offentliga finanserna mer effektiva och genomblickbara.

40. Europaparlamentet begär dessutom att FN:s vägledande principer för skuldsättning och mänskliga rättigheter och Unctads (FN:s konferens för handel och utveckling) principer för främjande av ansvarsfull upp- och utlåning ska genomföras effektivt. Parlamentet välkomnar FN:s arbete för en internationell mekanism för statsskuldsuppgörelse.

41. Europaparlamentet begär en större finansiell delaktighet i Afrika, även för kvinnor, genom utvecklingen av elektroniska banktjänster för att motverka polariseringen i det afrikanska samhället. Parlamentet påminner om att penningförsändelser utgör ett större kapitalflöde till utvecklingsländerna än det totala offentliga utvecklingsbiståndet och att de i hög grad kan bidra till uppnåendet av 2030-agendan. Parlamentet uppmanar därför EU att ytterligare stödja AU:s insatser för att förbättra mekanismerna för penningöverföringar.

Social resiliens

42. Europaparlamentet är medvetet om hur viktig den demografiska dynamiken är i Afrika, och att den kräver en långsiktig strategisk vision för hur man ska utveckla hållbara samhällen som är mer inkluderande och deltagarorienterade. Parlamentet understryker även behovet att säkerställa att ingen diskriminering sker av sårbara grupper, inklusive personer med funktionsnedsättningar och ursprungsfolk. Parlamentet inser att den växande befolkningen i Afrika är såväl en utmaning för den lokala ekonomin som en möjlighet för kontinenten, och uppmanar därför EU att visa sitt engagemang för att främja lämpliga offentliga åtgärder och investeringar i utbildning och hälsa, inbegripet sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter, för att säkerställa att unga människor kan fatta välgrundade beslut om sin sexuella och reproduktiva hälsa, jämställdhet och barns rättigheter utan vilka social, ekonomisk och miljömässig resiliens inte kan uppnås.

Torsdagen den 16 november 2017

43. Europaparlamentet betonar att urbaniseringen i Afrika är på uppgång och att den medför sociala, ekonomiska och miljömässiga utmaningar. Parlamentet efterfrågar lösningar för att minska trycket från städerna och mildra de problem som den okontrollerade urbaniseringen orsakar.
44. Europaparlamentet uppmanar EU och AU att stärka de nationella utbildningssystemen i Afrika, inklusive kapaciteten i dess administrativa struktur, genom att investera åtminstone 20 procent av sina nationella budgetar i utbildning och genom att trappa upp EU:s stöd till det globala partnerskapet för utbildning och fonden Education Cannot Wait.
45. Europaparlamentet betonar att det behövs en allmän, inkluderande, jämlik och långsiktig tillgång till utbildning av hög kvalitet på alla nivåer, från tidig barndom och för alla, med särskilt fokus på flickor, och inklusive i kris- och nödsituationer.
46. Europaparlamentet betonar att det behövs investeringar i humankapital och att unga människor behöver känna till globala sakhållanden och ges den kompetens som motsvarar arbetsmarknadens aktuella och framtida behov genom att systemen för utbildning och yrkesutbildning – såväl formella som informella –, egenföretagande och entreprenörskap stärks.
47. Europaparlamentet anser att det är viktigt att stödja afrikanska länder att inrätta effektiva system för offentlig hälso- och sjukvård och överkomlig tillgång till hälso- och sjukvårdstjänster av hög kvalitet för alla, samtidigt som man, i synnerhet, bryter ned de hinder som kvinnor och andra utsatta grupper, inklusive barn, personer med funktionsnedsättningar och hbt-personer, ställs inför.
48. Europaparlamentet begär att en lägsta allmän sjukförsäkring ska införas genom att man inrättar övergripande nationella hälso- och sjukvårdssystem. Parlamentet framhåller att man behöver utbilda ytterligare en miljon kvalificerad hälso- och sjukvårdspersonal utöver vad som ursprungligen planerades på grundval av nuvarande trender för att nå upp till WHO:s minimistandard senast 2030.
49. Europaparlamentet betonar att smittsamma sjukdomar utgör ett allvarligt hot mot social resiliens. Parlamentet uppmanar kommissionen att intensifiera det vetenskapliga och medicinska samarbetet mellan de två kontinenterna, såsom partnerskapet mellan Europa och utvecklingsländerna inom området klinisk prövning, EDCTP2, och att investera i vetenskap, teknik och innovation för att ta itu med den fortsatt enorma bördan av fattigdomsrelaterade och försummade sjukdomar genom sitt utvecklingssamarbete.
50. Europaparlamentet påminner om att större investeringar behövs för att förbättra tillgången till mödravård och sexuell och reproduktiv hälsa och därmed minska mödra- och spädbarnsdödligheten och ta itu med traditionella sedvänjor, såsom kvinnlig könsstympning och tvångsäktenskap och/eller barnäktenskap.
51. Europaparlamentet framhåller betydelsen av jämställdhet och kvinnors egenmakt i samarbetet mellan EU och Afrika. Parlamentet framhåller kvinnors positiva roll och deltagande på de politiska och ekonomiska områdena samt vid insatser för att förebygga konflikter och skapa varaktig fred.
52. Europaparlamentet konstaterar att kultur dels underlättar utveckling, dels är en viktig del av den, och att kultur också kan underlätta social delaktighet, yttrandefrihet, identitetsbyggande, medborgerlig egenmakt och konfliktförebyggande samt stärka den ekonomiska tillväxten. Parlamentet uppmanar därför EU och AU att främja interkulturell politisk dialog och kulturell mångfald och att stödja strategier för att skydda kultur och arv. Parlamentet betonar att demokrati är ett universellt värde som kan ingå i alla kulturer. Parlamentet framhåller också idrottens roll som en källa till och drivkraft för social inkludering och jämställdhet.

Införande av en strategi för rörlighet och migration som bidrar till utvecklingen på de båda kontinenterna

53. Europaparlamentet påminner om att migration och rörlighet mellan och inom Europa och Afrika har ekonomiska, sociala, miljömässiga och politiska konsekvenser, och att denna utmaning måste hanteras på ett samordnat och övergripande sätt mellan de två kontinenterna och i samarbete med ursprungs-, transit och destinationsländer, så att samverkans effekter kan maximeras och EU:s relevanta strategier, instrument och verktyg, som bygger på solidaritet, delat ansvar, respekt och mänsklig värdighet, kan utnyttjas. Parlamentet påminner i detta sammanhang om att det är önskvärt att intensifiera dialogen mellan Afrika och EU inför förhandlingarna om de två "Global compact"-avtal om migration och flyktingar som ska utarbetas senast 2018 inom ramen för FN i syfte att, om möjligt, komma fram till gemensamma prioriteringar.

Torsdagen den 16 november 2017

54. Europaparlamentet påminner om att de positiva effekterna av migration och rörlighet behöver stärkas så att dessa fenomen ses som ömsesidiga utvecklingsverktyg för de två kontinenterna. Parlamentet betonar att detta kräver ett noggrant utformat, balanserat, evidensbaserat och hållbart politiskt svar med en långsiktig strategi som beaktar den demografiska utvecklingen och de underliggande orsakerna till migration.

55. Europaparlamentet konstaterar att våldsamma konflikter, förföljelser, ojämlikhet, brott mot de mänskliga rättigheterna, svaga styrelseformer, korruption, terrorism, förtryckande regimer, naturkatastrofer, klimatförändringar, arbetslöshet och kronisk fattigdom har lett till folkförflyttningar och ökad migration till Europa under de senaste åren. Parlamentet betonar emellertid att mer än 85 procent av de människor i Afrika som lämnar sitt land stannar kvar på den afrikanska kontinenten.

56. Europaparlamentet stöder de olika initiativ som har tagits på europeisk nivå för att ta itu med de underliggande orsakerna till irreguljär migration: migrationspartnerskap, förvaltningsfonder för Afrika och Europeiska fonden för hållbar utveckling. Parlamentet begär att dessa initiativ ska fortsätta att genomföras på ett flexibelt, effektivt, samstämt och öppet sätt som samtidigt främjar eventuella samverkans effekter mellan olika instrument, program och verksamheter, såväl vid interna som vid externa åtgärder. Parlamentet framhåller att det behövs ett ökat samarbete på området för gränsförvaltning.

57. Europaparlamentet upprepar sitt krav på att laglig migration ska främjas, i linje med rekommendationerna i handlingsplanen från Valletta. Parlamentet betonar vidare att utvecklingsbiståndet inte får villkoras av samarbete i migrationsfrågor.

58. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att erbjuda sina vidarebosättningsplatser till ett stort antal flyktingar. Parlamentet begär i detta sammanhang att en europeisk ram för vidarebosättning ska inrättas, som är enkel att tillämpa för medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar dessutom EU och dess medlemsstater att samarbeta med och ge stöd till afrikanska länder som konfronteras med flyktingströmmar eller utdragna krissituationer, i syfte att stärka deras kapacitet att ge asyl och deras skyddssystem.

59. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att öka sina finansiella bidrag till förvaltningsfonder och andra instrument som syftar till att främja hållbar tillväxt för alla och stimulera skapandet av arbetstillfällen och därigenom bidra till att åtgärda de underliggande orsakerna till migration. Parlamentet begär också att Europaparlamentet ska få en starkare granskande roll för att säkerställa att migrationspartnerskap och finansieringsverktyg är förenliga med EU:s rättsliga grund, principer och åtaganden.

60. Europaparlamentet uppmanar EU och AU att främja utbyten mellan studenter, lärare, entreprenörer och forskare mellan de två kontinenterna. Parlamentet välkomnar kommissionens förslag att inrätta en facilitet för afrikansk ungdom genom att utvidga tillämpningsområdet för Erasmus+ samt en EU-facilitet för utbildning och yrkesutbildning. Parlamentet efterlyser en diskussion om EU:s erkännande av utbildnings- och examensbevis som utfärdats av afrikanska skolor och universitet. Parlamentet noterar att cirkulär migration är av avgörande betydelse för en hållbar utveckling och för att förebygga kompetensflykt från Afrika.

61. Europaparlamentet är medvetet om den särskilda ställning som diasporan har i såväl mottagarländerna som ursprungsländerna genom att de skickar avsevärda medel och som en utvecklingspartner på nationell och regional nivå. Parlamentet uttrycker sin önskan att diasporan ska fungera som en informationskälla som är skraddarsydd för att reagera på människors verkliga behov, genom att ta itu med de faror som hänger samman med irreguljär migration och utmaningarna i samband med integration i värdländerna.

o

o o

62. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Afrikanska unionens kommission, AVS-rådet, Panafrikanska parlamentet och den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens presidium.